

VĚTRNÍK

Ročník XLVII.

Sobota 15. října 2016

číslo 10.

Jedenáctý hřích

Zahájila jsem přehlídku, párkrát posedla na malém sále, prosmýkla se kuchyňkou, ometla v technice i redakci, pravidelně si odskočila na vítání na městský úřad, poctivě odrídila všechny schůze přípravného výboru, zhlédla všechna představení - kromě vysockého, což se omlouvám, snad příště - a přehlídka zavírá dveře. Já nevím, buď mám špatné hodinky jen na 20 hodin, nebo mi někdo krade čas. A to se říká, že čas je jediný majetek, který se nedá vlastnit, natož rozmnožovat!

Na naší přehlídce je to rozhodně škoda, protože žádná hodina není promarněná, ať už je naplněná divadlem, povídáním o něm, nebo jen tak proklá-bosená s kamarády u sklenky dobrého moku, případně příchovické vody, byť koncentrované.

Nepřestane mě udivovat, jak se každým rokem podaří přehlídku pro ochotníky z celé republiky připravit tak, aby stále dobře fungovala. Pravda, sem tam něco zaskřípe, ale kde ne? Jsme pořád jenom obyčejní lidé se všemi svými hříchy. Prý jich je deset. Omyl - je jich jedenáct. Ale ten poslední, přísně utajovaný, se nás divadelníků netýká. Vy nevíte, o jaký jde?

Nejtěžší hřích je, když se neradujeme ze života. Ale to my divadelníci umíme a je to umění nad všechno jiné. Tak ať nám to vydrží minimálně do příštího setkání.

Užijte si hezký večer.

Svatava Hejralová, ředitelka přehlídky

Milan Schejbal

Závěrečné slovo odborné poroty XLVII. ročníku KDP

Letošní Krakonošův divadelní podzim se odehrál v roce, ve kterém vysoký Divadelní spolek Krakonoš slaví úctyhodných 230 let nepřetržité divadelní činnosti. Dovoďte mi, abych hned v úvodu poděkoval členům spolku a všem poradatelům za péči, se kterou se přehlídce věnují, a srdečně samotnému divadelnímu spolku popřál hodně ve všech směrech bohatých dalších minimálně 230 let.

Vlastní XLVII. ročník Národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou proběhl ve dnech 7. – 15. října 2016 a zúčastnilo se ho devět soutěžních inscenací. Žánrově mimořádně pestrá dramaturgická skladba byla beze sporu velkou ozdobou letošního divadelního klání. Vedle několika osvědčených komedií se zde objevily i takové, které kromě snahy pobavit obsahují i hlubší a závažnější témata. Setkali jsme se také s žánrem tzv. tragikomedie či s dílem výsostně dramatickým. V této souvislosti bych rád vyzdvihl předlohy, které se na amatérských divadelních prknech uvádějí jen zřídka, či byly uvedeny vůbec poprvé. Mám na mysli Detektor lži autora Vasilije Sigareva, Holky z kalendáře Tima Firtha, ...dokud vás smrt nerozdělí! (Válka Roseových) Warrena Adlera a zejména dva původní autorské scénáře, ... dlouhá cesta Ladislava Valeše a Klauna Pavla Němce. Uvědomíme-li si, že je to více než polovina soutěžního programu, je to záležitost nebyvalá a pozoruhodná, a to nejen v kontextu vysokých přehlídek.

Značně větší problémy a rezervy byly patrné v oblasti samotné jevištní realizace, zejména ve sféře režijní. Žánrová a stylová nejasnost a jistá nedůslednost a nedůkladnost v interpretaci dramatických postav vedly v několika případech k rozpačtějšímu inscenačním výsledkům. Jedním dechem je však nutné konstatovat, že jsme i na tomto poli zaznamenali nadprůměrné či mimořádné výkony. Vše výše řečené v zásadě platí i pro tvorbu

hereckou, i když zde můžeme mluvit o četnějších nadprůměrných či výjimečných výsledcích.

Úvod letošního Krakonošova divadelního podzimu obstaral soubor Dobřichovická divadelní společnost, z. s., Dobřichovice. Skupina podprůměrných herců zkouší divadelní frašku. Blíží se premiéra a takřka nic nefunguje včetně mezilidských vztahů. To je základní situace bláznivé komedie z divadelního prostředí Mátový nebo citron, jejímiž autory jsou Patrik Haudecoeur a Danielle Navarro-Haudecoeur. Přes některé značné problémy (režijní pojetí dvojrole Honza-Henry či postavy režisérky) se základního cíle – pobavit diváky – v podstatě Dobřichovickým podařilo dosáhnout.

I druhé soutěžní představení čerpalo z oblasti komediálního žánru, tentokrát se jednalo o komedii situační. Hru Ani o den dýl napsal současný francouzský herec, režisér a dramatik Michel Clément a popisuje jednoduchý příběh dvou přátel, z nichž jeden se snaží zbavit své stávající partnerky a druhý mu v tom má pomoci. DS Na štaci, z. s., Němčice nad Hanou měl před sebou nesnadný úkol – překonat nástrahy málo povedené textové předlohy, která jediný (a poměrně předvídatelný) nápad rozměňuje do řady nenápaditých a místy i podbíživých „vtipů“. Přes poctivě nasazení hereckého kolektivu se, bohužel, nástrahy textu němčickým zdolat nepodařilo.

Klasickou satirickou komedii N. V. Gogola Ženitba přivezl do Vysokého nad Jizerou DS Havlíček, Zákupy. Jiří Miloš Šimek, jako upravitel a režisér, se rozhodl k poměrně zásadnímu kroku. Od původní komedie charakterů posunul inscenaci k frašce se zpěvy a charaktery postav nahradil spíše typy. Záměr jeho i celého souboru však zůstal na půli cesty. Inscenaci chybí důsledně vybudované komediální situace a herci nám předváděli místo zamýšlené plejády hereckých typů spíše výraznou charakterizaci místy až příliš naddimenzovanou.

Michael Cooney, stejně jako jeho otec Roy, je jedním z neuznávanějších komediografů současnosti. Jeho hry rozesmávají diváky po celém světě. A právem. Vynalézavě a neotřele totiž kombinuje osvědčené komediální postupy, pregnantně motivuje jednání postav a vrhá je do mistrně prokomponovaných situací. Vše zmíněné obsahuje v plné kráse i asi jeho nejhranější komedie Habadůra o tom, kterak se dají využít a zneužít mezery ve štědrém sociálním systému. Inscenace DS J. K. Tyl Meziměstí vyvolává smích v hledišti právě díky textové předloze, a to zvláště po přestávce, kdy se exponované motivy prolínají. Škoda, že vlastní jevištní realizace trpí nevyváženým temporytmem, respektive velmi rychlým až překotným tempem, ale absencí rytmu. Chybí tzv. timing, zastavení způsobené nečekanou okolností a také herecké zveřejnění nápadu či komentáře.

Po řadě zasloužených úspěchů žánru hudebního divadla se tentokrát domácí Divadelní spolek Krakonoš představil divákům s laskavou komedií s hořkými podtóny Holky z kalendáře autora Tima Firtha. Jádrem příběhu tvoří nápad nafotit cudné akty dam a paní jednoho ženského spolku na kalendář a tím přispět na nákup vybavení onkologické kliniky, kde zemřel manžel jedné z žen. Hlavním tématem Firthovy hry je pak pokus o překročení vlastních hranic a vybočení ze stereotypu všednosti. Předloha se těší divácké oblibě, ale (i když to tak na první pohled nevypadá) dostatečně herce nevede k průběžnému jevištnímu jednání a vyžaduje invenčnější a preciznější režisérsko-dramaturgický vklad. Přes některé slibné herecké výkony se Vysokým ne plně zdařilo tyto nástrahy překonat zvláště v poměrně dlouhé expozici.

Hra Vasilije Sigareva Detektor lži vychází z žánru tzv. černé grotesky, která nemilosrdným způsobem odhaluje vyprázdňenost a povrchnost partnerských vztahů zejména v ruských reáliích. DS

Osvětové besedy Velká Bystřice lehce otupil ostří autorova vulgárního jazyka a žánrově posunul grotesku spíše k černé komedii. Absurdnost a komediálnost jednání všech tří postav se dařilo účinně jevištně naplňovat především v první části, kdy je výrazným motorem scénického konání především postava Naděždy, zde v podání Radky Schardové, méně již pak v části druhé. Přesto se podařilo souboru z Velké Bystřice v divácích vyvolat smích a mrazení zároveň, což naplňuje hlavní smysl Sigarevovy předlohy.

Hry Pavla Němce dnes již zdomácněly na amatérských divadelních prknech. Nejinak je to i u hry Klaun, s jejíž obnovenou inscenací se představil soubor Banda z Bystřice u Benešova na letošní vysoké přehlídce. Z jeviště sledujeme hru pře-

vším o strachu ze samoty a o nebezpečí neomezené moci. Téma nepochybně potřebná a aktuální. Bohužel jsou však tato témata rozměňována mnoha dalšími motivy a tématy, která však hlavní myšlenkové poselství hry přehlcojí a znehledňují, a tak slibné herecké výkony dámské části souboru nemohou vyznít v plné své síle a naléhavosti.

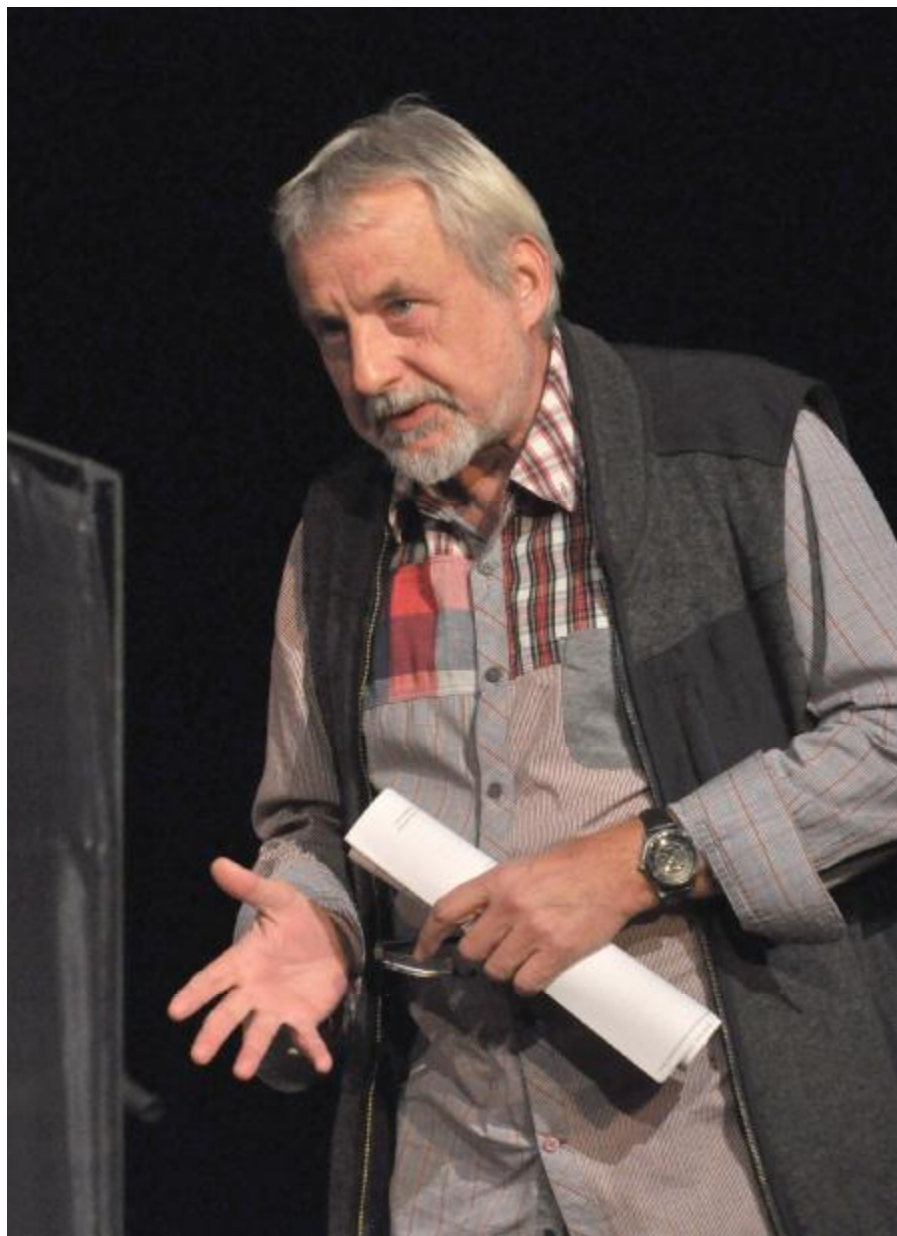
Inscenace Malého divadla Kouřim ...dokud vás smrt nerozdělí! je inspirována velmi známým americkým filmem Válka Roseových, který byl natočen podle románu Warrena Adlera. Velmi zdařilé režijně-scénografické řešení a vynalézavý inscenační systém, který využívá rychlé střihy podporované světelným prolínáním k vytvoření účinné koláže, odkazuje žánrově k velmi černé komedii s prvky grotesky. Problémem inscenace

je nedostatečně důsledné herecké naplnění této koncepce, a to především u představitelů manželského páru Barbary a Olive-
ra. Díky tomu mezi nimi nenarůstá požadované napětí, a tak mají situace stejnou vypovídající hodnotu a stávají se stereotypními. To se našťásti rapidně změnilo v závěrečných sekvencích inscenace. Je škoda, že tak pozdě.

Ingmar Bergman se právem zařadil mezi nejvýznamnější filmové tvůrce 20. století. Film Lesní jahody natočil v roce 1957 a jeho scénář se stal výchozím bodem inscenace souboru Rádobdivadlo Klapý pod názvem ...dlouhá cesta. Témata jako jsou smysl existence lidského života, smrti, osamění, pravdy a víry v Boha, která jsou typická pro Bergmanovu tvorbu, se podařilo – takřka beze zbytku – přetavit do jevištní podoby. Díky přehledné a pregnantní režii antiiluzivního a přitom obrazně-symbolického scénického řešení a soustředěným hereckým výkonům celého souboru (ve kterém dominují Jaromír Holfeuer v ústřední postavě Isa-
aka Borgia a Lenky Svobové Šťastné v roli jeho snachy Mar-
lenne) jsme byli svědky nevšedního divadelního zážitku.

Každý den dopoledne probíhaly diskuse o zhlédnutých sou-
těžních představeních za účasti
hrajícího souboru, hostů a od-
borné poroty, která letos praco-
vala ve složení: Lenka Lázhov-
ská, Luděk Horký, Zdeněk
Janál, Petr Kolínský a Milan
Schejbal. Dovolte mi poděkovat
mým kolegům z poroty za jejich
přípravenost, fundovanost a
upřímnost, s jakou analyzovali
jednotlivá představení. Mé díky
patří i Jaroslavu Vondruškoví,
který byl našim skvělým tajem-
níkem.

U divadla to tak chodí, že ně-
které inscenace se prostě nepo-
vedou podle představ svých
tvůrců a je jenom na nich, jak
kritické podněty – mám na mys-
li ty konstruktivní – ve své další
práci zúročí. V každém případě
by dobře míněná kritika neměla
být důvodem k rezignaci, ale
naopak impulsem k další tvůrčí
činnosti. Neboť opona, která se
zvedá, přináší naději. Opona,
která padá, přináší jen otazníky.

Vážení přátelé,

dovolte mi, abych navázal na zprávu předsedy poroty. Rád bych připomněl doprovodný program přehlídky. I ten byl poměrně bohatý. V rámci Krakonošova divadelního podzimu pracovaly tři odborné semináře zabývající se rozbory zhlédnutého, jež měly vést, a také vedly, ke vzniku jakési burzy nápadů, námětů či tipů. Ty se rodily každý večer na již 7. ročníku Semináře KDP na zdejší půdičce či naprosto impulzivně v KDP mladým v dámské šatně. Divadelní dorost se scházel ještě odpoledne v hasičovně, aby se například učil pracovat s dramatickým textem. Zajímavá setkání a oboustranná obohacení se odehrávala v Klubu režisérů SČDO v místní sokolovně.

Volné chvíle jste si mohli zpříjemnit prohlížením výstavy instalované jednak tady v Divadle Krakonoš – ta připomínala 230. výročí lidového divadla ve Vysockém, nebo na městském úřadě, kde jste se mohli seznámit s letošními čerstvými držiteli Zlatého odznaku J. K. Tyla.

Že i profesionální herci mohou trpět nepřekonatelnou trémou, jakmile vstoupí na jeviště, nám ukázal nedělní host pře-

hlídky, semilský rodák Jaromír Nosek. Další hosté zase výrazně snížili věkovou hranici přehlídky, neboť s operkami Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře se tu představili žáci Základní umělecké školy z Jablonce nad Jizerou. Poslední host se představil dnes – byl jím DS Jirásek Nový Bydžov

s inscenací Alleluja, svatá Nituš!

Mile nás všechny překvapil také korupční spolek Vobskočák, který si připravil v minulosti tolik oblíbené „nočníkové“ představení. Myslím, že za všechny mohou říci, že se těšíme na další opět příští rok.

Každodenní vítání před Divadlem Krakonoš doprovázela dechová hudba Táboranka pod taktovkou Jiřího Jíny a oko návštěvníků přitahovaly mažoretky, jež přijížděly do Vysokého z Rokyt-nice a jejího okolí. Kromě vítání jsme se každý den také loučili a věnovali vždy jednu ker-konošskou poudačku v interpretaci Martina Hnyka, či se setkávali po představení se souborem na společenském večeru v restauraci U medvěda.

Během přehlídky vyšlo deset zpravodajů. Snažili jsme se v nich mapovat denní dění v divadle i jeho nejbližším okolí včetně recenze některého ze členů odborné poroty na odehrané představení společně s názorem „půdičkářů“ a mladých milovníků divadla.

Milí přátelé, doufám, že se mnou budete souhlasit, že program vysocké přehlídky je sice naplněný, ale přátelský a kromě divadelních představení nabízí i další možnosti, jak příjemně strávit čas s lidmi podobného smýšlení a stejného koníčka. Věřím, že naděje po zvednutí opo-ně nebyly marné a otazníky vzešlé po jejím spuštění nebyly bezradné.

Josef Hejral, předseda SČDO

Diamant za všechny prachy

Dnešní poslední loučení se souborem, tentokrát s DS J. K. Tyl Meziměstí, poznamenala Honzova ztráta hlasu a Svatčina ztráta slov. I přes tyto nedostatky vše zdárně probíhalo, to znamená pamětní list i nahrávky se předaly, poděkovalo se za účast i za přijetí a pohostinství. „Před deseti lety odsud rodiče vozili

skleničky a my si vezeme džbáneček,“ konstatoval principál souboru Jan Kašpar a pochvaloval si, že letos vedení přehlídky vyslyšelo stesky pánské části souboru: „Minule jsme měli ztepilého hostesa, letos ale potěšila oči pánské části souboru krásná žena,“ usmíval se Kašpar a kromě velké bonboniéry přidal Klaudivi ještě osobní dar: „Dali jste někdy hostesce diamant? Tak koukejte – stálo to všechny prachy, které mi manželka dala na cestu,“ uzavřel ve veselém tonu principál Meziměstských Jan Kašpar.

(jn)

Klíč je zpět

Spadla poslední opona, předaly se všechny ceny, vyslovila se poslední slova. Další ročník Krakonošova divadelního podzimu skončil. A tak přišel čas na vrácení města jeho světské vládě, kdy se Pán hor Krakonoš opět na rok odebere do svého příbytku ukrytého před zvědavými lidskýma očima. Klíč a práva od města od Krakonoše přebere opět do svých rukou starostka města Vysoké nad Jizerou Lucie Strnádková. Divadelníci děkují za týdenní azyl a těší se na svůj návrat do města opět za rok, už na 48. ročník národní přehlídky.

Za redakci jn

Petr by mě zabil

Mezi porotci jsou velmi zvláštní vztahy. Pokud se nedohadují o tom, kdo kde má příbuzné, vyhrožují si smrtí. „Chtěl jsem mluvit o výtvarném ztvárnění, ale Petr by mě zabil,“ posteskl si Luděk Horký a pohlédl na svého kolegu Petra Kolínského.

(gab)

Dělat srandu není sranda

Na sobotním semináři mi utkvělo v hlavě moudro předsedy

poroty Milana Schejbal. „My zlí, co chodíme o přestávkách při představení kouřit, jsme se shodli na tom, že dělat srandu není sranda,“ poznamenal.

(gab)

Štěníce

Půdičkáři to nemají lehké. Slovo dostanou vždy až po porotě. Mluvíci půdičkářů na dnešním semináři přišel s teorií, že je porota odposlouchává, a proto se s nimi shodují. Milan Schejbal ho upozornil, že si tu štěníci může vypnout. Teď už ji nepotřebují.

(gab)

Gauč

„Obcházel jsem všude možné a stejné šaty nenašli,“ rozpovídal

la se o komplikacích režisérka Irena Kozáková. A aby toho nebylo málo, u rekvizitního gauče se jim urvaly všechny čtyři nohy. To by mě zajímalo, jestli připevňovali nohy nebo rovnou pořizovali nový gauč.

(gab)

Hronováci, děkuju.

Těžko hledám lepší slovo. Bohužel, nenalézám. Je to veřejný vzkaz vám všem. Pomímím dárky, kromě nového modrého mazlíka s maskami, ale večer s vámi mě nabil jen kladnou energií. Ujistil mě, že člověk se potřebuje bavit, potřebuje si hrát a, co je nejdůležitější, potřebuje se smát.

A to mi včera s vámi po krátkém slzavém údolí došlo. Díky.

Svatka

Uvítací projev Krakonoše 2016

Každý rok v tomto říjnovém čase z hor dolů přicházím, bych s vámi pobyl zase. Vítám vás, přátelé, ať z Čech či z Moravy, jistě tu každý z vás svůj úspěch oslaví. Na prknech vysockých se vždycky dobře hrálo a historie 230 let to věru není málo. Domáci i přespolní ji letos v létě slavili a litovat mohou ti, co tady s námi nebyli. Za sebe Vám slibit mohu jen příjemné povětrí a diváky co pro nikoho potleskem svým nešetří tak hodně zdaru a metálů at'máte koš to od srdce Vám přeje sám vládce hor Krakonoš
(Ivan Hanuš)

KDP mladým

Tento Krakonošův divadelní podzim byl pro nás vyjimečný tím, že jsme zde poprvé strávili celý týden. Každý den jsme zhlédli jedno nebo dvě divadelní představení, které jsme se snažili zhodnotit s pomocí naší lektorky, scénografky a režisérky Kateřiny Baranowské. Rádi bychom ji poděkovali za její trpělivost, kterou s námi měla, ač to vždy nebylo úplně lehké. Byla nám oporou a skvěle nás vedla při odpoledních seminářích. Učila nás vnímat sebe, své okolí a dění na jevišti. Ranní rozborový seminář byl pro nás velice přínosný. Měli jsme možnost vyslechnout si názory více stran.

Děkujeme Kateřině Baranowské, Honzovi Hejralovi, celé porotě a všem, se kterými jsme se mohli setkat. Díky vám odjíždíme s krásným pocitem domů!

**Na návrh odborné poroty XLVII. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2016
přehlídka udělila tato čestná uznání:**

Hedvice Hájkové za roli Heduš, Anny – Agnes Devignacové	ve hře Patrika a Danielle-Navaro Haudecoeurových Mátový nebo citron
Petře Konečné za roli Sofie	ve hře Michela Clémanta Ani o den dýl!
Kateřině Němcové za roli Panoše	ve hře Pavla Němce Klaun
Pavle Kravcivové za roli Agáty	ve hře Nikolaje Vasiljeviče Gogola Ženitba
Karlu Minaříkovi za roli Kočkareva	ve hře Nikolaje Vasiljeviče Gogola Ženitba
Pavlu Dorazilovi za roli Borise	ve hře Vasilije Sigareva Detektor lži
Tomáši Hradilovi za režii hry	Vasilije Sigareva Detektor lži
Janě Drozenové za roli Chris	ve hře Tima Firtha Holky z kalendáře
Haně Andělové za roli Ruth	ve hře Tima Firtha Holky z kalendáře
Ladě Austové za roli Barbary R.	ve hře Martina Drahovzala a MDK ...dokud vás smrt nerozdělí
Ondřeji Hamplovi za roli Olivera R.	ve hře Martina Drahovzala a MDK ...dokud vás smrt nerozdělí
Jiřímu Žemličkovi za roli Normana Bassetta	ve hře Michaela Cooneyho Habaďůra
Zdeňku Machovi za roli Mr. Jenkinse	ve hře Michaela Cooneyho Habaďůra
Aleši Kučerovi za roli Erica Swana	ve hře Michaela Cooneyho Habaďůra
Malému divadlu Kouřim za inscenaci	hry Martina Drahovzala a MDK ...dokud vás smrt nerozdělí
DS Osvětové besedy Velká Bystřice za inscenaci	hry Vasilije Sigareva Detektor lži

**Na návrh odborné poroty XLVII. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2016
přehlídka udělila tyto ceny:**

Janu Seidelovi za roli Honzy-Henri Dujardina	ve hře Patrika a Danielle-Navaro Haudecoeurových Mátový nebo citron
Ladislavu Valešovi za režii	hry Ladislava Valeše ...dlouhá cesta
Miroslavu Královi za scénu a kostýmy	ve hře Ladislava Valeše ...dlouhá cesta
Stanislavě Němcové za roli Královny	ve hře Pavla Němce Klaun
Radce Schardové za roli Naděždy	ve hře Vasilije Sigareva Detektor lži
DS Osvětové besedy Velká Bystřice za dramaturgický výběr	hry Vasilije Sigareva Detektor lži
Martinu Drahovzalovi za režijně scénografické řešení	ve hře Martina Drahovzala a MDK ...dokud vás smrt nerozdělí
Lukáši Dědkovi za roli Goldsteina	ve hře Martina Drahovzala a MDK ...dokud vás smrt nerozdělí

Hlavní cena

Jaromíru Holfeuerovi za nejlepší mužský herecký výkon přehlídky
ve hře Ladislava Valeše ...**dlouhá cesta**

Hlavní cena

Lence Svobodové Šťastné za nejlepší ženský herecký výkon přehlídky
ve hře **Ladislava Valeše** ...**dlouhá cesta**

Cena

Rádobydivadlu Klapý za inscenaci
hry Ladislava Valeše ...**dlouhá cesta**

Cena Dušana Zakopala

Jaromíru Holfeuerovi za nejlepší seniorský herecký výkon
ve hře Ladislava Valeše ...**dlouhá cesta**

**Na návrh odborné poroty XLVII. Národní přehlídky
venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou
Krakonošova divadelního podzimu 2016
přehlídka doporučuje do programu Jiráskova Hronova 2017**

**inscenaci hry Detektor lži Vasilije Sigareva
v provedení divadelního spolku
DS Osvětové besedy Velká Bystřice**

**inscenaci hry ...dokud vás smrt nerozdělí
Martina Drahovzala a MDK
v provedení Malého divadla Kouřim**

přehlídka nominuje do programu Jiráskova Hronova 2017

**inscenaci hry ...dlouhá cesta Ladislava Valeše
v provedení Rádobydivadla Klapý**

Cena pro Dušana

Ostravský ochotnický herec a režisér Dušan Zakopal, který v loňském roce oslavil osmdesáté narozeniny, převzal na závěrečném slavnostním večeru Krakonošova divadelního podzimu 2016 z rukou Lenky Láznovské, ředitelky NIPOS, Cenu Ministerstva kultury za rok 2015 v oboru divadelním a slovesném. Dušan Zakopal získal cenu za celoživotní přínos v oblasti neprofesionálního divadla.

(red)

Ceny KDP

Větrník, zpravodaj XLVII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Gabriela Jakoubková, ilustrace Petr Kolínský, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal a redakce.

Tisk H&H Servis

Náklad 100 ks

zdarma